

Po druhé tvrdia, že napadnuté rozhodnutie, ktoré ich uznáva zodpovednými za sporné porušenie, ktorého sa dopustila ich dcérska spoločnosť, porušuje povinnosť odôvodnenia jednak preto, že úvaha Komisie, považovaná žalobkyňou za čiastočne si odporujúcu, nie je dostatočná vzhľadom na novú skutočnosť v stanovisku prijatom voči nim, a jednak preto, že Komisia nezohľadnila tým, že na ne odmietla odpovedať, presné údaje uvedené žalobkyňami na odôvodnenie ich nezasiahnutia do riadenia dcérskej spoločnosti.

Žalobkyne sa okrem toho domnievajú, že napadnuté rozhodnutie porušilo jednotný charakter pojmu podniku v zmysle článku 81 ES a článku 23 ods. 2 nariadenia 1/2003⁽¹⁾, ako aj pravidlá, ktoré sa vzťahujú na pripísateľnosť zodpovednosti materskej spoločnosti za porušenia, ktorých sa dopustila jej dcérska spoločnosť. Pokiaľ ide o posledný uvedený žalobný dôvod, žalobkyne uvádzajú, že Komisia prekročila rámec svojej právomoci pripísať materskej spoločnosti zodpovednosť za porušenia, ktorých sa dopustila jej dcérska spoločnosť, stanovený súdom Spoločenstva. Komisia sa podľa nich priklonila k nesprávnemu výkladu judikatúry týkajúcej sa pripísateľnosti zodpovednosti a v rozpore s rozhodovacou praxou v tejto oblasti. Podľa žalobkyň Komisia navyše porušila zásadu autonómie právnickej osoby.

Žalobkyne tiež uvádzajú, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nesprávne pripísala zodpovednosť za uvedené porušenia Total a pri posúdení opakovaného porušenia sa domnievala, že dcérska spoločnosť, uznaná zodpovednou napadnutým rozhodnutím, stále patrila Total.

Okrem toho žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila viaceré základné zásady uznané členskými štátmi, ktoré sú súčasťou právneho poriadku Spoločenstva, ako je zásada zákazu diskriminácie, zásada osobnej zodpovednosti, zásada individuálneho trestu a zásada zákonnosti.

Žalobkyne tiež uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu správneho úradného postupu a právnej istoty.

Žalobkyne sa nakoniec domnievajú, že Komisia porušila pravidlá stanovenia pokút, ako je zásada rovnosti zaobchádzania, keď neuplatnila zníženie počiatkovej výšky pokuty uloženej žalobkyňam o 25 %, pričom voči inému adresátovi napadnutého rozhodnutia toto zníženie uplatnila. Podľa žalobkyň napadnuté rozhodnutie nerešpektuje rámec právomoci Komisie, pokiaľ ide o zohľadnenie odradzujúceho účinku porušením zásady prezumpcie neviny, ako aj zásady právnej istoty.

Napokon žalobkyne uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie predstavuje zneužitie právomoci, pretože im pripisuje zodpovednosť za porušenie spáchané ich dcérskou spoločnosťou a uznáva ich zodpovednými nerozdielne s ňou.

Subsidiárne žalobkyne tvrdia, že by mala byť upravená výška pokuty uloženej ich dcérskej spoločnosti, na ktorej zaplatenie sú spoločne a nerozdielne zaviazané. Žiadajú o zníženie počiatkovej výšky pokuty o 25 % a taktiež zohľadnenie poľahčujúcej okolnosti, keďže im boli uložené vysoké pokuty súčasne a v podobných veciach.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy, Ú. v. ES L 1, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205.

Žaloba podaná 18. júla 2006 – FMC Foret/Komisia

(Vec T-191/06)

(2006/C 212/71)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: FMC Foret S.A. (Sant Cugat del Vallés, Španielsko)
(v zastúpení: M. Seimetz, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobkyne

- zrušiť rozhodnutie Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 v konaní podľa článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan) v časti, v ktorej žalobkyňa ukladá pokutu,
- subsidiárne znížiť pokutu uloženú žalobkyňi,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Touto žalobou sa žalobkyňa domáha zrušenia rozhodnutia Komisie K(2006) 1766, konečné znenie, z 3. mája 2006 vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan v časti, v ktorej sa týka žalobkyne. V tomto rozhodnutí Komisia konštatovala, že dotknuté podniky porušili článok 81 ods. 1 ES a článok 53 Dohody o EHP tým, tým, že boli súčasťou kartelu, ktorý pozostával najmä z výmeny informácií o cenách a predajných obratoch medzi konkurentmi, dohôd o cenách, dohôd o znížení výrobných kapacít v EHP a monitorovaní opatrení porušujúcich pravidlá hospodárskej súťaže.

Na podporu svojich tvrdení sa odvoláva predovšetkým na podmienky dokazovania, ktoré jej určila Komisia, a v druhom rade vytýka porušenie svojich práv na obhajobu.

Žalobkyňa najprv uvádza, že Komisia si nespĺnila svoju povinnosť vykonať dokazovanie a nepreukázala primeraným spôsobom existenciu kartelovej dohody. Žalobkyňa vytýka, že Komisia sa napriek pochybnostiam povereného konzultanta spoliehala na neurčité a nepotvrdené výpovede uvedené v návrhoch podaných ostatnými podnikmi.

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že jej výpovede a dôkazy, ktoré predložila v rozličných štádiách konania s cieľom dokázať, že obviňovania, ktoré voči nej smerujú, sú neopodstatnené, neboli spochybnené, avšak nakoniec ich Komisia bez odôvodnenia aj tak zamietla.

Po druhé, žalobkyňa Komisii vytýka, že jej neprávom odoprela dôkazy. Bolo zabránené výkonu jej práva na obhajobu tým, že jej nebol umožnený prístup k vyjadreniam k oznámeniu o námietkach Komisie, pričom vo svojom vlastnom vyjadrení preukázala, že sa nezúčastňovala na činnostiach kartelu.

Nakoniec žalobkyňa považuje pokutu, ktorú jej uložila Komisia, za prehnane vysokú a neprimeranú, a to vzhľadom na jej obrat a absolútne pasívnu úlohu, ktorú v údajnom karteli zohrávala.

Žaloba podaná 18. júla 2006 – Caffaro/Komisia

(Vec T-192/06)

(2006/C 212/72)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Caffaro S.r.l. (v zastúpení: Alberto Santa Maria a Claudi Biscaretti di Rufia, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

- zrušiť rozhodnutie Komisie z 3. mája 2006 K(2006)1766, konečné znenie, vo veci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíka a perboritan sodný v časti, v ktorej sa ukladá spoločnosti Caffaro S.r.l., solidárne so spoločnosťou SNIA S.p.A., rovnaká pokuta vo výške 1 078 000 eur,
- subsidiárne znížiť pokutu, ktorú Komisia uložila spoločnosti Caffaro S.r.l., na symbolickú sumu,

- subs subsidiárne znížiť podstatným spôsobom výšku pokuty uloženej spoločnosti Caffaro S.r.l. vzhľadom na krátkosť trvania porušenia, ktorého sa údajne dopustila táto spoločnosť, a na existenciu poľahčujúcich okolností,
- zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Napadnuté rozhodnutie je rovnaké ako vo veci T 185/06, L'air Liquide/Komisia.

Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza, že:

- by mal byť považovaný skôr za „obet“ než za účastníka kartelovej dohody o peroxide vodíka. V tejto súvislosti žalobca pri posúdení postavenia spoločnosti Caffaro v uvedenom konaní tvrdí, že Komisia vôbec nevzala do úvahy skutočnosť, že táto spoločnosť sa bez toho, aby využívala výhody plynúce z kartelovej dohody, stiahla z trhu s perboritanom sodným (ďalej len „PBS“), presnejšie kvôli existencii protiprávných dohôd zasahujúcich do trhu s peroxidom vodíka (ďalej len „HP“). Žalobca pred Komisiou zdôraznil, že vyrábala iba PBS, že bol iba obyčajným zákazníkom na trhu s peroxidom vodíka a že preto nemohol byť členom uvedenej dohody, ale sa sám stal obeťou uvedenej dohody,
- Komisia sa dopustila iného zjavného omylu, keďže na všetky subjekty, ktoré sa dopustili porušenia, s výnimkou žalobcu, použila globálne podiely na trhu za rok 1999, posledný celý rok, v ktorom došlo k porušeniu v súvislosti s oboma výrobkami, HP a PBS. Prekvapujúco, v súvislosti so spoločnosťou Caffaro, Komisia naopak použila údaje o trhu z roku 1998, keďže podľa ustálenej judikatúry na účely posúdenia osobitného vplyvu bola Komisia povinná vziať do úvahy obrat uskutočnený každým podnikom v priebehu rozhodujúceho roka. Žalobca sa v tejto súvislosti odvoláva na skutočnosť, že judikatúra vykladá túto zásadu v tom zmysle, že použitie rozhodujúceho roku spoločného pre všetky podniky, ktoré sa dopustili porušenia, zaručuje rovnaké zaobchádzanie.

Žalobca tiež navrhuje, aby Súd rozhodol, že došlo k:

- porušeniu práva na obhajobu, keďže napriek tomu, čo tvrdí Komisia, zástupcovia spoločnosti Caffaro sa nezúčastnili na stretnutí v Bruseli, ktoré sa konalo 26. novembra 1998,
- nesprávne použitiu článku 25 nariadenia (ES) č. 1/2003 a v ňom uvedeného dôvodu premĺčania v rozsahu, v akom spoločnosť Caffaro ukončila svoju účasť na stanovenom karteli, viac než 5 rokov pred začiatkom vyšetrovania Komisie vo vzťahu k žalobcovi.